

Brusel 25. března 2026
(OR. fr)

7312/2/26
REV 2 (cs)

JUR 205
COUR 1
INST 95
COUR

POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Delegace
Předmět:	Návrh změn jednacího řádu Soudního dvora

Delegace naleznou v příloze dopis předsedy Soudního dvora Evropské unie Koena Lenaertse ze dne 12. března 2026 adresovaný předsedkyni Rady Evropské unie Marileně Raounové, v němž předkládá návrh změn jednacího řádu Soudního dvora.

**SOUDNÍ DVŮR
EVROPSKÉ UNIE**

Předseda

V Lucemburku dne 12. března 2026

*Vážená paní Marilena Raouna
vedoucí ministerského úřadu pro
evropské záležitosti
předsedkyně Rady Evropské unie
Rue de la Loi, 175
B-1048 Brusel*

Vážená paní předsedkyně,

s odkazem na čl. 253 šestý pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie a na článek 106a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii tímto předkládám Radě ke schválení přiložený návrh změn jednacího řádu Soudního dvora.

Cílem tohoto návrhu je vyjasnit rozsah odchylky upravené v čl. 38 odst. 4 jednacího řádu, aby se tak rozptýlily veškeré nejasnosti o možnosti členských států používat vlastní úřední jazyk v řízeních před Soudním dvorem, a zmírnit či odstranit některé formality upravené v jiných ustanoveních jednacího řádu, jejichž potřebnost již není zřejmá a které mají dopad na délku řízení před Soudním dvorem.

Cílem návrhu je dále promítnout zkušenosti získané při obměnách složení Soudního dvora prováděných každé tři roky, které se vyznačují současným odchodem více soudců a nutností, aby bylo včas před jejich odchodem dokončeno rozhodování ve velkém počtu věcí, a rovněž tak zajistit plynulejší vyřizování věcí zejména upravením možnosti předsedy soudního kolegia potvrdit svým podpisem účast soudce na poradě, jestliže k vyhlášení rozhodnutí dojde po odchodu tohoto soudce ze Soudního dvora.

Znění tohoto návrhu je připojeno ve všech úředních jazycích a obsahuje důvodovou zprávu, na niž si tímto dovoluji odkázat.

S úctou

Koen Lenaerts

NÁVRH ZMĚN JEDNACÍHO ŘÁDU SOUDNÍHO DVORA

Důvodová zpráva

Tento návrh změn jednacího řádu Soudního dvora založený na čl. 253 šestém pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie sleduje tři cíle.

Předně má za cíl vyjasnit rozsah odchylky upravené v čl. 38 odst. 4 jednacího řádu, který se týká možnosti členských států používat v určitých řízeních vlastní úřední jazyk. Navrhuje se novelizovat tento článek tak, aby tato možnost platila nejen v oněch třech případech, které jsou v něm nyní uvedeny, ale také ve všech věcech, kterých se členské státy účastní, a u každého návrhu, žádosti, žaloby nebo kasačního opravného prostředku, které podávají, a to bez ohledu na jejich právní základ. Tato změna se dotkne obdobně i čl. 38 odst. 5 týkajícího se možnosti států, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolního úřadu ESVO používat jeden z úředních jazyků uvedených v článku 36 jednacího řádu, když se aktuálně účastní řízení před Soudním dvorem.

Tento návrh má dále za cíl zmírnit, zjednodušit či odstranit některé formality upravené jednacím řádem, ať už kvůli jejich nadbytečnosti, nebo kvůli tomu, kolik času si žádají, a jaký tedy mají dopad na délku řízení. Zde je pamatováno zejména na povinnost pořizovat protokol o jednáních věnovaných přednášení stanovisek nebo vyhlášení rozsudků, ačkoli jsou nyní tato jednání přenášena živě a zůstávají přístupná na internetových stránkách Soudního dvora, nebo na nutnost přijímat usnesení v takových případech, jako je zahájení ústní části řízení nebo přiznání důvěrného nakládání v řízení o kasačním opravném prostředku, jestliže bylo tímž údajům přiznáno důvěrné nakládání ve vztahu k jednomu nebo více účastníkům řízení již v prvním stupni řízení.

Z těchto důvodů se tedy navrhuje novelizovat články 83, 84 a 190 jednacího řádu tak, aby povinnost pořizovat protokol byla zúžena pouze na jednání věnovaná přednesu řečí a aby nutnost přijímat usnesení byla zúžena pouze na případy, kdy je to plně odůvodněné, jako je případ znovuotevření ústní části řízení nebo případ, kdy účastník řízení žádá Soudní dvůr o důvěrné nakládání s novými informacemi nebo vůči dalším účastníkům řízení.

Návrh má konečně za cíl poučit se ze zkušeností získaných mimo jiné při obměnách složení Soudního dvora prováděných každé tři roky. Kvůli ustanovení jednacího řádu, podle kterého podepisují písemné vyhotovení rozsudku všichni soudci zúčastnění na poradě, je totiž soud v případě současného odchodu více soudců nucen ukončit porady ve velkém počtu věcí s dostatečným předstihem před datem, kdy má nastat

obměna složení Soudního dvora, aby bylo možné zajistit v takových věcech překlad rozsudků, a poté jejich podpis a vyhlášení před odchodem soudců, jimž končí funkční období. Požadavek uvedený v čl. 88 odst. 2 jednacího řádu má tedy za následek, že se porady soudu po několik měsíců soustředí na věci, kterých se účastní soudci, jimž končí funkční období – na úkor ostatních věcí, v nichž stav řízení dovoluje rozhodnout – a poté se po dobu několika týdnů před obměnou pracovní zátěž soustředí v rukou soudců, kteří zůstávají ve funkci, neboť soudcům, jimž končí funkční období, by již ve věcech, kterých by se účastnili, fyzicky nezbyval čas na podepsání originálu rozsudků.

Z tohoto důvodu se tedy v zájmu řádného výkonu spravedlnosti navrhuje novelizovat shora uvedené ustanovení – a analogicky též článek 200 týkající se posudků – tak, aby se soudcům, jimž končí funkční období, umožnila účast na poradách až do skončení jejich funkčního období; v tom případě by předseda soudního kolegia potvrdil, že se tyto soudci porad soudního kolegia skutečně účastnili.

V tomtéž smyslu a v zájmu rovnoměrnějšího rozložení pracovní zátěže mezi všechny soudce a plynulejšího vyřizování kasačních opravných prostředků, na něž se vztahuje článek 58a statutu, se navrhuje novelizovat čl. 170b odst. 2 jednacího řádu změnou data zohledňovaného pro účely určení složení senátu rozhodujícího o přijatelnosti kasačních opravných prostředků. Vedle místopředsedy a soudce zpravodaje by pak byl třetím členem soudního kolegia předseda tříčlenného senátu, k němuž je soudce zpravodaj přidělen v okamžiku, kdy je určen jako soudce zpravodaj, a nikoli dříve v okamžiku podání návrhu na uznání přijatelnosti.

Podrobnější vysvětlení k důvodům této změny – a stejně tak k ostatním navrženým změnám – je podáno níže v textu. Pro lepší čitelnost jsou konkrétní změny provedené ve znění stávajících ustanovení zvýrazněny šedou barvou.

ZMĚNY JEDNACÍHO ŘÁDU SOUDNÍHO DVORA

SOUDNÍ DVŮR,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména její čl. 253 šestý pododstavec,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména její čl. 106a odst. 1,

s ohledem na Protokol o statutu Soudního dvora Evropské unie, a zejména jeho článek 63,

vzhledem k tomu, že kvůli pochybnostem o tom, kdy jsou členské státy v řízeních před Soudním dvorem oprávněny používat vlastní úřední jazyk, je třeba vyjasnit rozsah odchylky uvedené v čl. 38 odst. 4 jednacího řádu a upřesnit, že možnost členských států používat vlastní úřední jazyk platí pro všechny věci, kterých se účastní, a pro všechny návrhy, žádosti či žaloby podávané Soudnímu dvoru i kasační opravné prostředky podávané na základě článků 56 nebo 57 Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie,

vzhledem k tomu, že je rovněž třeba zmírnit či odstranit některé formality upravené jednacím řádem, ať už kvůli jejich nadbytečnosti vlivem nejnovějšího technologického vývoje, nebo kvůli tomu, jakou pracovní zátěž si žádají a jaký mají dopad na délku řízení,

vzhledem k tomu, že je třeba za tím účelem zúžit povinnost pořizovat protokol pouze na jednání věnovaná přednesu řečí a rozlišit mezi formalitami vyžadovanými v případě znovuotevření ústní části řízení a mírnějšími formalitami vyžadovanými v případě zahájení této části řízení,

vzhledem k tomu, že je rovněž třeba vzít si ponaučení z judikatury Soudního dvora v oblasti důvěrného nakládání a zprostit Soudní dvůr povinnosti přijímat usnesení, jestliže v řízení o kasačním opravném prostředku žádá účastník řízení ve vztahu k jinému účastníkovi o stejné důvěrné nakládání, jaké již Tribunál přiznal v řízení v prvním stupni,

vzhledem k tomu, že je třeba také zohlednit zkušenosti získané Soudním dvorem v případě úmrtí soudce nebo současného odchodu více soudců a upravit možnost předsedy soudního kolegia potvrdit, že se soudce, který již nemůže připojit svůj podpis na písemné vyhotovení rozsudku nebo posudku, zúčastnil porady tohoto soudního kolegia,

a vzhledem k tomu, že je třeba usnadnit vyřizování věcí v rámci mechanismu předchozího uznávání přijatelnosti kasačních opravných prostředků a zajistit rovnoměrnější rozložení pracovní zátěže mezi všechny soudce změnou data

zohledňovaného pro určení složení senátu rozhodujícího o přijatelnosti kasačních opravných prostředků, s tím, že toto složení bude určováno ve vztahu k datu, kdy byl soudce určen k výkonu funkce soudce zpravodaje, a nikoli ve vztahu k datu podání návrhu na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku,

se schválením Rady ze dne ...,

PŘIJÍMÁ NÁSLEDUJÍCÍ ZMĚNY SVÉHO JEDNACÍHO ŘÁDU:

Článek 1

Jednací řád Soudního dvora ze dne 25. září 2012¹ se mění takto:

1) Článek 38 odst. 4 zní:

„Odchylně od předchozích ustanovení je členský stát oprávněn používat vlastní úřední jazyk, účastní-li se řízení o předběžné otázce, vstoupí-li do řízení před Soudním dvorem nebo podá-li Soudnímu dvoru návrh, žádost, žalobu či kasační opravný prostředek. Toto ustanovení se použije jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacího jazyka.“

Členské státy měly vždy právo používat před soudy tvořícími Soudní dvůr Evropské unie vlastní úřední jazyk, nicméně čl. 38 odst. 4 stávajícího jednacího řádu tuto skutečnost odráží jen zčásti, neboť zmiňuje jen tři případy, a to případ účasti členských států v řízení o předběžné otázce, případ vstupu členského státu jako vedlejšího účastníka do řízení před Soudním dvorem a případ žaloby pro nesplnění povinnosti podle článku 259 Smlouvy o fungování Evropské unie.

V tomto ustanovení nejsou zmíněny kasační opravné prostředky uvedené v člancích 56 a 57 statutu, ani návrhy a žádosti podle kapitoly 9 hlavy IV jednacího řádu související s přímými žalobami nebo účast členských států v řízení o přezkumu podle hlavy VI nebo v řízení o posudku podle hlavy VII jednacího řádu. Přitom nepanují žádné pochybnosti o tom, že jsou členské státy v takových řízeních oprávněny používat vlastní úřední jazyk.

¹ Úř. věst. L 265, 29.9.2012, s. 1, ve znění změn ze dne 18. června 2013 (Úř. věst. L 173, 26.6.2013, s. 65), ze dne 19. července 2016 (Úř. věst. L 217, 12.8.2016, s. 69), ze dne 9. dubna 2019 (Úř. věst. L 111, 25.4.2019, s. 73), ze dne 26. listopadu 2019 (Úř. věst. L 316, 6.12.2019, s. 103) a ze dne 2. července 2024 (Úř. věst. L, 12.8.2024).

To vyplývá jak ze znění čl. 37 odst. 2 jednacího řádu, který určuje jednací jazyk v řízení o kasačním opravném prostředku, v řízení o přezkumu a v řízení o návrzích a žádostech podle kapitoly 9 hlavy IV s výslovným odkazem na odchýlnou úpravu obsaženou v čl. 38 odst. 4 a 5, tak i z čl. 56 druhého a třetího pododstavce statutu. Posledně uvedený článek upřesňuje, že členské státy mohou s výjimkou sporů mezi Evropskou unií a jejími zaměstnanci podat opravný prostředek proti rozhodnutí, kterým se končí řízení, i když nevstoupily do řízení před Tribunálem, a že v tomto případě mají tyto členské státy stejné postavení jako členské státy, které do řízení v prvním stupni vstoupily. Toto upřesnění tedy znamená, že podobně jako členské státy, které vstoupily do řízení v prvním stupni, a mohou tedy používat vlastní úřední jazyk podle čl. 46 odst. 4 jednacího řádu Tribunálu, mohou vlastní úřední jazyk používat také členské státy, které se řízení před Tribunálem neúčastnily a podávají kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru.

K rozptýlení veškerých nejasností, které by mohly v této otázce přetrvávat, se navrhuje změnit čl. 38 odst. 4 jednacího řádu tak, aby se tato mezera zaplnila a aby bylo výslovně stanoveno, že členské státy mohou používat vlastní úřední jazyk nejen v oněch třech shora uvedených případech, ale také tehdy, účastní-li se řízení před Soudním dvorem – jako je řízení o posudku nebo řízení o přezkumu – nebo podávají-li Soudnímu dvoru návrh, žádost, žalobu nebo kasační opravný prostředek.

2) Článek 38 odst. 5 zní:

„Státům, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolnímu úřadu ESVO je dovoleno používat jeden z jazyků uvedených v článku 36 tohoto jednacího řádu, který je odlišný od jednacího jazyka, účastní-li se řízení o předběžné otázce, vstoupí-li do řízení před Soudním dvorem nebo podají-li Soudnímu dvoru návrh, žádost či kasační opravný prostředek. Toto ustanovení se použije jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacího jazyka.“

Změna uvedená v předchozím bodě se vztahuje obdobně i na státy, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, a na Kontrolní úřad ESVO. Vzhledem k tomu, že se tyto státy i Kontrolní úřad ESVO mohou účastnit řízení před Soudním dvorem i v dalších případech, než které jsou v současnosti uvedeny v čl. 38 odst. 5, je třeba znění tohoto článku doplnit tak, že tyto státy i zmiňovaný úřad mohou používat jeden z jazyků uvedených v článku 36, který je odlišný od jednacího jazyka, nejen když se účastní řízení o předběžné otázce nebo vstoupí jako vedlejší účastníci do řízení před Soudním dvorem, ale také když se účastní takového řízení, jako je například řízení o přezkumu upravené v článku 195 jednacího řádu, nebo když podají Soudnímu dvoru návrh či žádost podle kapitoly 9 hlavy IV jednacího řádu nebo kasační opravný prostředek.

3) Článek 83 zní:

„Článek 83 Zahájení nebo znovuootevření ústní části řízení

Soudní dvůr může kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnutím zahájit ústní část řízení nebo ji usnesením znovuootevřít, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení nebo zúčastněnými uvedenými v článku 23 statutu projednán.“

Článek 83 jednacího řádu upravuje možnost Soudního dvora nařídít usnesením zahájení nebo znovuootevření ústní části řízení a uvádí v této souvislosti tři příklady konkrétních situací, které mohou vést k zahájení nebo znovuootevření ústní části řízení. Navržená změna, která se nedotýká ani samotného principu zahajování či znovuootevření ústní části řízení, ani okolností, které k nim mohou vést, má za cíl zjednodušit postup Soudního dvora v případě zahájení ústní části řízení.

V případě znovuootevření ústní části řízení, kdy se již konalo jednání nebo bylo předneseno stanovisko, má přijetí usnesení nepopíratelně své opodstatnění, nicméně v situaci, kdy ústní část řízení ještě nebyla zahájena a nekonalo se jednání, ani nebylo předneseno stanovisko, je požadavek na přijetí usnesení nepřiměřený. V takovém případě lze totiž o zahájení ústní části řízení rozhodnout formou prostého rozhodnutí oznamovaného účastníkům řízení dopisem soudní kanceláře, případně spolu s otázkami k písemnému nebo ústnímu zodpovězení.

Naproti tomu patrně není nezbytné měnit stávající praxi týkající se znovuootevření ústní části řízení. Má-li Soudní dvůr za to, že je nutné ústní část řízení znovuootevřít, musí k tomu uvést důvody, aby účastníci řízení nebo zúčastnění uvedení v článku 23 statutu plně pochopili účel jejího znovuootevření a mohli se co nejlépe připravit na nové jednání. Přijetí usnesení je v takovém případě patrně nevhodnějším způsobem k formulování důvodů pro znovuootevření ústní části řízení a otázek, jimiž bude třeba se v tomto kontextu důkladněji zabývat.

4) Článek 84 zní:

„Článek 84 Protokol z jednání věnovaného přednesu řečí

1. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje o každém jednání věnovaném přednesu řečí protokol. Tento protokol podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Protokol je veřejnou listinou.

2. Účastníci řízení a zúčastnění uvedení v článku 23 statutu mohou v soudní kanceláři nahlížet do veškerých protokolů a obdržet jejich kopie.“

Pořizování protokolu o každém jednání zajišťované soudní kanceláří představovalo až donedávna významnou formalitu ověřující samotné konání tohoto jednání i jeho předmět a průběh, nicméně dnes již taková formalita z velké části ztratila opodstatnění, neboť jednání věnovaná přednášení stanovisek a vyhlášení rozsudků jsou přenášena živě na internetových stránkách Soudního dvora, na nichž pak zůstávají přístupná. Navíc se stanoviska po svém přednesení a rozsudky po svém vyhlášení zakládají do soudního spisu věci a doručují účastníkům řízení nebo zúčastněným uvedeným v článku 23 statutu.

Za těchto okolností se navrhuje zúžit povinnost pořizovat protokol z jednání pouze na jednání věnovaná přednesu řeči a změnit v tomto smyslu znění čl. 84 odst. 1 jednacího řádu. Tato změna se však netýká všech jazykových znění. V některých jazycích se totiž již stávající znění čl. 84 odst. 1 vztahuje pouze na jednání věnovaná přednesu řeči.

5) Článek 88 zní:

„Článek 88

Vyhlášení a doručení rozsudku

1. Rozsudek se vyhláší na veřejném zasedání.
2. Písemné vyhotovení rozsudku podepisují předseda, soudci zúčastnění na poradě a vedoucí soudní kanceláře. Nemůže-li již soudce, který se účastnil porady, písemné vyhotovení podepsat, ať již z důvodu svého zdravotního stavu či smrti, nebo z důvodu svého odstoupení či skončení funkčního období, potvrdí předseda, že se tento soudce účastnil porady.
3. Podepsané písemné vyhotovení rozsudku se opatřuje pečeti a ukládá se v soudní kanceláři. Jeho ověřená kopie se doručuje všem účastníkům řízení, a případně předkládajícím soudu, zúčastněným uvedeným v článku 23 statutu a Tribunálu.“

Jak bylo zmíněno v úvodní důvodové zprávě k tomuto návrhu, obměna složení Soudního dvora prováděná každé tři roky může narušit řádné fungování soudu, neboť ten je nucen ukončit velký počet věcí v poměrně krátkém čase, aby dodržel požadavek článku 17 statutu, podle kterého jsou rozhodnutí soudu platná, pouze pokud jsou přijata určitým minimálním počtem soudců – který se liší v závislosti na velikosti příslušného soudního kolegia, a zároveň požadavek čl. 88 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, který stanoví, že písemné vyhotovení rozsudku musí být podepsáno předsedou, soudci zúčastněnými na poradě a vedoucím soudní kanceláře.

Zatímco pravidlo usnášeníschopnosti stanovené v článku 17 statutu nevyvolává žádné obtíže, neplatí totéž pro požadavek stanovený v čl. 88 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora. Vzhledem k tomu, že originální písemné vyhotovení rozsudku může být podepsáno, teprve když je k dispozici v jednacím jazyce, musí se porada soudců nutně konat s dostatečným předstihem před datem částečné obměny složení Soudního dvora, aby bylo možné toto písemné vyhotovení podepsat před odchodem soudců, jimž končí funkční období. Čím bude těchto soudců více, tím více bude věcí, v nichž bude muset Soudní dvůr konat poradu v poměrně omezeném čase, a tím větší bude také tlak na tyto soudce a na příslušné útvary, zejména na překladatelský útvar, a to se všemi riziky, která jsou spojena s prací v časové tísní.

Nad rámec shora uvedených negativních aspektů je třeba podotknout, že požadavek obsažený v čl. 88 odst. 2 jednacího řádu má rovněž vliv na vyřizování ostatních věcí, neboť nutnost přiznat absolutní přednost věcem, kterých se účastní soudci, jimž končí funkční období, má automaticky za následek odklad vyřizování ostatních věcí předložených Soudnímu dvoru, i když v některých z nich může stav řízení dovolovat, aby již bylo rozhodnuto.

Konečně je třeba zdůraznit skutečnost, že obtíže, na něž je poukazováno výše, se ještě více vyostřují v případě průtahů s rozhodnutími o prodloužení funkčního období soudců. Dokud panuje nejistota o opětovném jmenování těchto soudců, dává totiž Soudní dvůr přednost vyřizování jejich věcí, zejména tam, kde vykonávají funkci soudce zpravodaje, aby se předešlo nutnosti začít s vyřizováním těchto věcí od nuly v případě, že soudce opětovně jmenován nebude. Tento přístup je diktován zájmem na řádném výkonu spravedlnosti a má za cíl ochránit práva těch, kdo se účastní řízení, ale má též za následek další zesilování tlaku a zvyšování počtu věcí, které je třeba vyřídit přednostně, a tím i počtu věcí, jejichž posuzování musí být odloženo na později.

Ze všech těchto důvodů a za účelem zajištění stabilnějšího rozložení pracovní zátěže soudců v průběhu celého jejich funkčního období a zajištění včasného vyřízení všech věcí předložených Soudnímu dvoru se navrhuje drobná změna ve znění čl. 88 odst. 2 jednacího řádu a rozdělení tohoto ustanovení do dvou odstavců. Odstavec 2 se bude specificky týkat případu podpisu, zatímco aspekty související s opatřením pečeti, uložením písemného vyhotovení rozsudku v soudní kanceláři a doručením ověřené kopie tohoto rozsudku všem příslušným adresátům budou upraveny novým odstavcem 3.

Co se týče samotného podpisu, požadavek na podpis všemi soudci zúčastněnými na poradě bude ve svém principu zachován, ale znění se změní tak, že není-li již fyzicky možné, aby soudce, který se účastnil porady, rozsudek podepsal, například proto, že porada v této věci byla ukončena krátce před částečnou obměnou složení Soudního dvora a rozsudek se při odchodu tohoto soudce ještě nachází ve fázi překladu, bude podpis tohoto soudce nahrazen potvrzením předsedy soudního kolegia, že se tento soudce porady skutečně účastnil.

Totéž pravidlo se uplatní analogicky v méně častých situacích, kdy soudce, který se účastnil porady, již nebude schopen písemné vyhotovení rozsudku podepsat, ať již z důvodu svého odstoupení, nebo z důvodu svého zdravotního stavu či smrti. I zde by bylo v rozporu s požadavky na řádný výkon spravedlnosti, kdyby bylo vyhlášení rozsudku zrušeno a řízení mělo začít od počátku jen proto, že jeden z členů soudního kolegia nemohl připojit svůj podpis na písemné vyhotovení daného rozsudku. Navrhuje se proto, aby i v tomto případě předseda potvrdil, že se daný soudce porady skutečně účastnil.

Pro úplnost se dodává, že nemůže-li být rozsudek podepsán samotným předsedou z důvodu jeho odchodu ze Soudního dvora, zajistí toto potvrzení soudce, který jej nahradí v souladu s řádným postupem podle článků 13 a 30 jednacího řádu.

6) Článek 170b odst. 2 zní:

„2. Rozhodnutí o tomto návrhu přijme na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta senát zvlášť za tím účelem zřízený, jemuž předsedá místopředseda Soudního dvora a v němž dále zasedá soudce zpravodaj a předseda senátu složeného ze tří soudců, k němuž je soudce zpravodaj přidělen v okamžiku, kdy je určen jako soudce zpravodaj.“

Navržená změna má za cíl napravit praktický problém, který vyvstává každé tři roky při částečné obměně složení Soudního dvora.

Článek 170b odst. 2 jednacího řádu v současném znění totiž stanoví, že zkoumání kasačních opravných prostředků, které spadají do působnosti článku 58a statutu, je svěřeno místopředsedovi Soudního dvora, soudci určenému k výkonu funkce soudce zpravodaje a předsedovi tříčlenného senátu, k němuž je soudce zpravodaj přidělen ke dni podání návrhu na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku. Problém, který v praxi nastává, souvisí právě s posledně uvedeným referenčním datem. Vzhledem k tomu, že částečná obměna se vyznačuje odchodem jednoho či více soudců ze Soudního dvora a soudci, kteří je nahradí, nemohou být již z povahy věci přiděleni k některému ze senátů před tím, než se ujmou funkce, je počet soudců, kteří mohou být určeni k výkonu funkce soudce zpravodaje k posouzení kasačních opravných prostředků podaných přede dnem částečné obměny složení Soudního dvora značně omezený, neboť do funkce soudce zpravodaje mohou být v těchto věcech určeni pouze soudci, jimž nekončí funkční období a kteří nevykonávají ani funkci místopředsedy, ani funkci předsedy tříčlenného senátu.

Problém složení senátu rozhodujícího o přijatelnosti kasačních opravných prostředků se může ještě více vyostřit, pokud soudce určený před částečnou obměnou k výkonu funkce soudce zpravodaje je po této obměně zvolen do funkce místopředsedy Soudního dvora nebo předsedy některého z tříčlenných senátů. Přidělení věci jinému soudci zpravodaji k zajištění souladu s článkem 170b je pak nevyhnutelné.

Ke zjednodušení postupu v těchto věcech a k zajištění rovnoměrnějšího rozložení pracovní zátěže mezi všechny soudce, zejména soudce, kteří se nově ujali funkce, se tedy navrhuje změnit shora uvedený referenční okamžik a stanovit, že rozhodnutí o návrhu na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku přijímá senát složený z místopředsedy, soudce zpravodaje a předsedy tříčlenného senátu, k němuž je tento soudce přidělen v okamžiku, kdy je určen jako soudce zpravodaj, a nikoli dříve v okamžiku podání návrhu na uznání přijatelnosti kasačního opravného prostředku. Tato změna umožní rozhodovat o takových návrzích rychleji bez nutnosti přidělovat věc jinému soudci zpravodaji.

7) V článku 190 se doplňuje odstavec, který zní:

„4. Žádá-li v rámci řízení o kasačním opravném prostředku proti rozhodnutí Tribunálu některý z účastníků řízení ve vztahu k vedlejšímu účastníkovi před Tribunálem o důvěrné nakládání s informacemi předloženými před Soudním dvorem, které již byly předmětem takového nakládání ve vztahu k tomuto účastníkovi v řízení v prvním stupni, zůstává totéž nakládání v platnosti pro účely řízení před Soudním dvorem.“

Navržená změna má usnadnit vyřizování žádostí o důvěrné nakládání podaných v řízení o kasačním opravném prostředku. Je-li Soudnímu dvoru podána v řízení o kasačním opravném prostředku takováto žádost, je totiž povinen opatřit si vyjádření účastníků řízení k této žádosti a poté o ní rozhodnout usnesením, i když ostatní účastníci řízení k žádosti nevznesli námitky. Z ustálené judikatury Soudního dvora mimoto vyplývá, že přizná-li Tribunál některým informacím obsaženým v soudním spise věci důvěrné nakládání ve vztahu k vedlejšímu účastníkovi, Soudní dvůr v případě obdobné žádosti podané v rámci řízení o kasačním opravném prostředku přizná ve vztahu k tomuto účastníkovi řízení vždy totéž důvěrné nakládání.

Navrhuje se tedy kodifikovat tuto judikaturu vložением příslušného speciálního ustanovení do jednacního řádu, čímž se zajistí, že Soudní dvůr nebude nucen přijímat v takových případech usnesení, a přispěje se tak k rychlejšímu vyřízení věci.

8) Článek 200 zní:

„Článek 200

Vyhlášení a doručení posudku

1. Posudek se vyhláší na veřejném zasedání.
2. Písemné vyhotovení posudku podepisují předseda, soudci zúčastnění na poradě a vedoucí soudní kanceláře. Nemůže-li již soudce, který se účastnil porady, písemné vyhotovení podepsat, ať již z důvodu svého zdravotního stavu či smrti, nebo z důvodu svého odstoupení či skončení funkčního období, potvrdí předseda, že se tento soudce účastnil porady.
3. Podepsané písemné vyhotovení posudku se opatřuje pečeti a ukládá se v soudní kanceláři. Jeho ověřená kopie se doručuje všem členským státům a orgánům uvedeným v čl. 196 odst. 1.“

Navržená změna sleduje dvojí cíl.

Zaprvé má za cíl promítnout změnu provedenou v čl. 88 odst. 2 jednacího řádu, aby se zohlednily zvláštní situace, kdy již není fyzicky možné opatřit všechny podpisy soudců, kteří se účastnili porady.

Zadruhé má za cíl sladit znění tohoto článku s článkem 88 prostřednictvím zmínky o opatření posudku pečeti a o jeho uložení v soudní kanceláři a doplnit nadpis článku tak, aby odrážel jeho obsah a skutečnost, že se posudek doručuje členským státům a orgánům uvedeným v článku 196.

Článek 2

Tyto změny jednacího řádu, které jsou závazné v jazycích uvedených v článku 36 jednacího řádu, se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po jejich zveřejnění.

V Lucemburku dne